

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

CAP. XI.

ARGUMENTA.

1. *Quomodo opera nos iustificant.*
2. *Quomodo placant Deum.*
3. *Quomodo satisfaciunt, & in quem finem hæc tria Ecclesia tribuit operibus.*

SCriptura loquitur duplicitate de iustificatione: Primo, prout peccator acceptatur pro iusto coram Deo, & peccata remittuntur: nam solus Deus est qui iustificat, & de immundo facit mundum: *Iob. 14.* Ideò opus solius DEI est, iustificare peccatorem, non angeli, neque hominis. Facit autem Deus hoc gratis per medium fidei, ita quod non respicit praecedentia merita vel demerita, sed gratis ex misericordia propter Christum. Sic Romanorum 3. & Galat. 3. inquit Apostolus: Arbitramur hominem iustificari fide absque operibus legis. *Auctor. 15.* Fide purificans corda. Sed illa fide iustificatur homo, qua dolet de peccatis & cessat, & petit veniam propter Christum: non autem illa fides, quæ est sine pœnitentia, neque cessat peccare: talis non consequitur misericordiam, neque iustificat: ideò illa particula, gratis, non excludit pœnitentiam, sacramenta, fidem, bona opera, sed totam causam iustificationis transfert in C H R I S T U M, in misericordiam Dei, ut promissio sit certa, Romanorum quarto.

Est ergo iustificatio opus extra nos, ubi nos non operamur, sed tantum patimur & accipimus. Sicut terra pluuiam non dignit, nec vlo opere suo aut viribus acquirere potest, sed tantum cœlesti dono de super recipit. Sic per gratuitam imputationem propter Christum, qui meruit nobis hæc imputationem nostrā, gratis iustificamur: ut quanvis pœnitentia & fides

sa est,
x mi-
stra,
tolus
dile-
omis-
s ope-
s præ-
morē,
i, Ga-
atem,
gmen-
nores,
vt Le-
riora:
nec o-
pensa-
E V S

pent &
otesta-
ac fla-
alias ca-
harita-
pecca-
quetur,
cedent
ut sup-
jitur &
n, & nō
Vnus-
n la.
ec

Caput

fides in nobis exigantur ut accipiant, nō tamen sunt causa iustificationis, sed gratuita. Deinde misericordia propter Christum: non igitur consistit in merito nostro. Altero modo loquitur Scriptura de iustificatione, prout à nobis sit virtute primæ iustificationis, quæ est fructus atque testis, quod verè apprehendimus iustitiam. Et de illa loquitur Apostolus Iacobus 2. quod fides Abrahæ operibus est consummata, & Abraham operibus iustificatus est, offerens filium suum Isaac, Gen. 22. Et sic ex operibus iustificatur homo, & non ex fide tantum. Operibus enim sequentibus fidem ostenditur, quod vera & perfecta sit iustitia accepta, quæ opera si non sequuntur, signum est quod hæc fides vel iustificatio non sit consummata & completa. Sic Raab meretrix ex operibus est iustificata, Iosuæ 2. Ut ergo corpus sine spiritu mortuum est, sic Fides sine operibus. Et quoniam maior pars iactat fidem, non tamen habet opera: ideo quoties docetur, quoniam opera iustificat, de illis operibus intelligendum est, quæ sequi debent iustificationem & fidem, quæ ostendunt integrum & viuam esse iustificationem, non ut iustificant, sicut nos Deus gratis, imputatiuè, ex misericordia propter fidem in Christum, primo & initialiter iustificat. Terra, accepto imbre desuper, fructificat: sin autem, signum est malitia & sterilitatis: restantur autem opera iustificationem, & augmentant in nobis, sicut docet Apostolus Philip. 2. ut charitas abundet magis, id est, accepta à Deo charitas, per nostrum usum & exercitium debet abundare. Sic primæ Thessal quarto: Sic ambuletis, ut abundetis magis. 2. Corinth. 9. Ut abundetis in omne opus bonum. Et iterum: Potens est Deus omnem gratiam abundare facere in vobis. Et secundus Petri tertio: Crescite in gratia & cognitione saluatoris nostri Iesu Christi. Sic enim docent Patres, quod sola illa sterilis fides non sufficiat ad iustifi-

iustificationem, sed opera quoque exiguntur, ut plena sit & consummata fides. Et hanc iustitiam vbiique docet Scriptura, quæ sequi debet primam. 2. Petri 2. Cuius liuore sanati sumus, ut nunc iustitiae viuamus &c. Seruus gratia acceptatur à Domino, & operibus præcedentibus non meruit: sed tamen nunc debet operari suscepimus.

Quod opera placant iram Dei, cum distinctione 2. docet Ecclesia. Est enim ira D E I, qua punit æternaliter scilicet incredulos, Ioannis VII. Si non creditis quia ego sum, in peccatis vestris moriemini. Atali igitur ira Deus non placatur, nisi per fidem in Iesum Christum: nam dedit Filium, ut omnis qui credit in illum, non pereat: qui ergo non credit, iam iudicatus est, Ioannis tertio. Nulum ergo opus hominis placat Deū ab æterna illa ira, nisi fides in Christum.

Est quoquè alia ira Dei, qua in presenti punit peccatores credulos, quorum poenitentię opera placant & mitigant iram Dei à poena, quam statuit infligere Deus. Sic enim Niniutarum opera placabant Deum Ionae tertio. Sic humiliatio Dauid & oratio placauit Deum, vt cessaret pestilentia, 2. Reg. 24. Sic eleemosyna Nabuchodonosor Regis placauit Deum, vt mitigaret illius poenam, Daniel. 4. A temporaria igitur poena, belli, pestilentię, famis ac aliarum infirmitatum, quibus Deus nos aliquandò visitat, & peccata nostra punit, hæc ira potest placari operibus poenitentiæ, id est, temporaria poena. Sed quoad iram & punitionem æternam, nullū opus Deum placare potest præter unicum Domini nostri Iesu Christi, placatur D E V S à poena æterna: sed opera fidelium placent Deum, quoad poenam temporariā, pro peccatis promeritā ex misericordia & gratia, non dignitate.

De satisfactione, quatenus opera bona pro peccatis satisfaciant, sic cū distinctione docetur: habentur in peccato duo, offendit Dei, deinde iusta correctio, quam

quam meruit peccatum. Offensionem Dei nemo placare potest, aut illi satisfacere, præter solum Christum: nullum opus hominis nec angeli hoc potuit. Ideo Christus mortuus est pro peccatis nostris pro tali reconciliatione, Rom. 4. Et quoniam nullus potuit hominum, posuit Deus pater super illum iniquitatem omnium nostrum, Esaiæ 53. Igitur offensæ Divinae & pœnae æternæ nullus hominum potest satisfacie. Hoc enim reseruatur Christo: hec remittuntur gratis ex misericordia propter Christum credenti & pœnitenti.

Est quoquæ alia satisfactio, quam exigit Deus, sine qua suam satisfactionem Christus non vult distribuere, ut est recōciliatio fratris, Matt. 5. restitutio ablati, Exod. 20. Non furtum facies: restitutio famæ, Non falsum testimonium dices: & sicut exhibuisti mēbra vestra in seruire iniustię & iniquitati, ita nūc exhibete seruire iustię & sanctitati, Rom. 6. & Ioan. Mat. 3. dignos exigit fructus pœnitētiæ contra crapulam ieiuniū, cōtra auaritiā Eleemosynā, cōtra superbiā & luxuriā orationē vult Deus, ne amplius peccemus, Ioan. 8. Et huiusmodi satisfactiones docet Ecclesia ad liberationē à temporatijs pœnis sed pœccatis corā Deo est vnica satisfactio, id est, mors Christi sed illa nulli distribuitur, nisi obediatur & satisfaciatur quoq; sicut dictū est. Satisfactio igitur de pœnis peccatorū, intelligenda est, & de ciuili satisfactione erga proximum, nō de culpa peccatorā Deo. Et quanuis omnes Doctores Ecclesiæ doceant, non solū mentis, sed & operis pœnalem satisfactionem, & quatenus illa sit necessaria, & placeat, hoc tamen non intellegunt de dignitate operum, sed quatenus ita acceptentur ex misericordia propter Christum, qui talem imputationem meruit, ita quod hoc relinquatur saluum, quia Christi mors satisfecit pro peccatis totius mundi, Ioan. 2.

Duplex

Duplex est opus bonum: propitiatorium, id est, quod meretur remissionem & salutem omnibus: hoc unicum in mundo, id est mors Christi. Aliud opus dicitur Eucharisticum, id est laus, quo Deum honoramus, confitemur, inuocamus, gratias agimus, quo seruimus proximo, & carnem nostram castigamus: Hæc omnia sunt opera Christiani iustificati, sed non illa opera propitiatoria, sed laudis, &c. & non merentur iustificationem, sed retinent.

CAP. XII.

ARGUMENTA.

1. *Quid sit condignum præmium & æquale bonorum operum.*
2. *Quid sit præmium gratiæ, & quantum se extendat.*
3. *Quare Deus adeò largus est in distribuendis præmijs.*

AEquum & condignum præmium est & dicitur, quod respondet secundum rigorem iustitiae labori, sicut mercenarius pro labore suo accipit condignum meritum & præmium, de quo dicit scriptura Deutero. 24. Non negabis mercedem indigenis & pauperis. Tobiæ 4. Quicunq; tibi aliquid operatus fuerit, statim ei mercedem restitue, & merces mercenarij tui apud te non retineatur & moretur. Et sic Luc. 10. & 1 Timoth. 5 Dignus est operarius mercede sua, & Ro. 4. merces donatur secundum meritum, & non ex gratia: respondet igitur hoc præmium secundum humanam & diuinam iustitiam labori. Et sic nullum est nobis præmium coram D E O. Nam cùm omnia fecerimus, adhuc serui inutiles sumus, Luc. 17.

Præmium